

Openbaringen 3:8c

“.....en gij hebt Mijn Woord bewaard...”

1 de inhoud van het Woord 2 de omgang met het Woord 3 de zegen op het Woord

Gemeente,

Twee hele negatieve beoordelingen zagen we. De gemeente van Efeze kreeg te horen: Ik zal de kandelaar van zijn plaats weren. Want u hebt de eerste liefde verlaten. De gemeente van Laodicea kreeg te horen: Ik zal u uit Mijn mond spuwen. Want gij zijt niet warm en niet koud, maar lauw. En we hebben ons getoetst of dat ook van ons gezegd zou moeten worden.

Maar er zijn ook gemeente die een veel positievere beoordeling krijgen. Zoals Filadelfia. Geen bedreigingen, oordelen, maar beloften, zegeningen zegt Jezus tot haar. Ik zal maken dat er zullen komen die aanbidden en erkennen dat Ik u liefheb. Dus dat de gemeente zal worden uitgebreid met leden die eerst verklaarde tegenstanders waren. En Ik zal u bewaren in de ure der verzoeking. De kandelaar zal blijven, de gemeente zal voortbestaan door zware tijden heen.

En waar zit hem dat nou in? Waarom ontvangt Filadelfia zo'n gunstig oordeel en zulke zegeningen voor het gemeentelieven? "Want gij hebt Mijn Woord bewaard." Dat is het hart van het gemeentelieven en christenleven: Het Woord bewaren. En we vragen ons af, in Waarder in 2014, geldt dat van ons? Kan dat van ons winterseizoen gezegd worden: persoonlijk, maar ook op de clubs, verenigingen, zondagsschool, kringen: daar in hervormd Waarder wordt het Woord bewaard?

1 de inhoud van het Woord

Als we zouden vragen: Welk Woord wordt er bedoeld? Welk Woord bewaard Filadelfia? Dan is dat natuurlijk heel eenvoudig. Het Woord van God. Het woord van genade, van verzoening, van verlossing. Maar in deze brief wordt dat Woord net wat anders genoemd. Vers 10 Het is het Woord van Mijn lijdzaamheid. Van Jezus' lijdzaamheid. We zien in de Bijbel de lijdzaamheid van de Heere Jezus. Dat is allereerst, dat hoor je er wel in: het lijden van de Heere Jezus. De Bijbel is het Woord waarin het lijden van Jezus wordt geschilderd. In Oude Testament (vooraf getekend in bijv het leven en de Psalmen van David) en Nieuwe Testament. Wat Jezus droeg. Zijn lijdensweg. Vloek en veroordeling. Kruisiging en dood. Maar dan zit er in lijdzaamheid ook dat Jezus dat heeft volgehouden tot het einde. Hij heeft dat lijden niet afgeworpen, ontlopen. Hij is daaronder gebleven tot het einde toe. Volgehouden te dragen tot de dood van het kruis. En dan zit er nog de notie in van

verwachten en uitzien. Jezus heeft dat gedaan ziende de vreugde die Hem voorgesteld was: uitzien naar Zijn loon van de Vader, Zijn verheerlijking en uitzien naar de vrucht van zondaren die verlost zouden worden.

En het geloof ziet Hem zo in de Bijbel, in het Woord: als Hij dat niet gedaan had, dan bleef ik verloren. Ik ben het door mijn zonde en schuld, en ik zou er mijzelf nooit, nooit uit kunnen, zelfs willen verlossen. En het Woord van God schildert deze Jezus en nodigt: kom tot Hem. In Zijn lijdzaamheid is vergeving en verlossing. In Zijn dood is leven, in Zijn lijden is verlossing, in Zijn kruisiging is vergeving. En het is van twee één: of iemand veracht Hem, gaat aan Hem voorbij en blijft in vervloeking en dood. Eeuwig. Of iemand komt tot Hem en vindt in Hem vergeving en verlossing en mag weten: Hij deed dit ook voor mij. Ook voor mij heeft Hij dit gedaan. Ook voor mij heeft Hij geleden, volhard en verwacht als loon op Zijn arbeid.

Deze lijdzaamheid heeft Jezus, maar dan zit er ook in: deze lijdzaamheid geeft Jezus. Onlosmakelijk verbonden. Jezus geeft ook lijdzaamheid. Daar is het Woord ook vol van. Van de lijdzaamheid die Jezus geeft. Kijk maar naar alle gelovigen in de Bijbel. Ze hebben geleden. Onder spot en smaad, vervolging en verdrukking. Maar zij hebben ook volgehouden. Jeremia en de profeten, Stefanus en de apostelen. Paulus en zovelen. Volgehouden tot het einde. En zij bleven uitzien naar de heerlijkheid, naar de aankomst bij de Vader. En zo konden zij volharden in het lijden. De lijdzaamheid die Jezus geeft. Dat geeft Hij. Ook nu nog in 2014. Ver weg en hier. Hij geeft het om te getuigen en te volgen. Om te dragen het kruis te dragen en daarin te volharden. Jaar in jaar uit. En om te blijven verwachten uitzien naar de heerlijkheid.

Daar is het Woord vol van: van de lijdzaamheid die Jezus heeft (zelf volbracht heeft) en die Jezus geeft. Door de gemeenschap met Hem, door Zijn Heilige Geest). En van deze Jezus is het Woord vol. En daarom geldt dat voor elke christen het Woord dierbaar, kostbaar is. Zo kostbaar als een fles met water voor iemand in de woestijn. Zo iemand heeft water nodig, maar dat zit in een fles. Dus die fles is he kostbaar, dierbaar, onmisbaar. Het Woord is de fles, waar het levende water Christus in is. Dus als je Christus nodig hebt, is het Woord je kostbaar, je onmisbaar, want daar vind je Jezus in. Jezus, Die lijdzaamheid heeft en lijdzaamheid geeft. Is zo het Woord ons kostbaar? Onmisbaar? Want elke dag moet ik drinken van Jezus, heb ik Jezus nodig. Daarom is het Woord mij lief. Zo lief als een diamant. Als leidinggevende, als ouder, leerkracht? Hoe moet het als ik zelf het Woord niet liefheb, als ik zelf Jezus er niet in vond en vind.....hoe moet, hoe kan ik dan ooit iets overbrengen?

2 de omgang met het Woord

En jij hebt Mijn Woord bewaard. Dat Woord van de lijdzaamheid die Jezus heeft en die Jezus geeft. Bewaren. Als je dat aan je kleine zusje of broertje zou vragen: bewaar het Woord, dan zou hij misschien de Bijbel pakken, naar de kast lopen en daar het Woord, de Bijbel in leggen, achterin, de deur dicht doen en om de sleutel vragen om de deur op slot te doen. Goed bewaard, denkt hij dan. En makkelijk. Eén keer doen en je bent klaar.

Maar het woord bewaren is niet in de kast, maar in je hart. En dat is heel wat moeilijker en heel wat omvattender. Ook veel mooier. Om het Woord te bewaren in je hart. Dat heeft verschillende elementen in zich. Ten eerste dat je op het Woord acht geeft. Als het Woord een diamant is voor je, dan kijk je er telkens naar. Om weer nieuwe kanten eraan te zien en te ontdekken. Zo acht geven op het Woord. Wat het betekent, wat er staat. Onderzoeken. Persoonlijk in je Bijbel lezen, in je stille tijd. Wat lees ik, wat staat er? Je kunt een dagboekje gebruiken, nog beter: een Bijbelverklaring raadplegen, of uitleg bij Bijbelboeken. Hoe lopen de lijnen, wat zie ik er van Jezus in? Maar ook aan tafel: bijv iedereen leest mee in eigen Bijbel. Vader legt wat uit want die heeft het al voorbereid. Er is tijd en sfeer om vragen te stellen. Acht geven op het Woord: in de kerk. Je wilt je niet af laten leiden. Je wilt goed uitgerust zijn en geconcentreerd. Je laat je niet afleiden van begin tot eind. Als je buurman wil kletsen weer je het af: nu niet. Ik wil luisteren. Goed om naar de kring of vereniging te gaan. Goed om je voor te bereiden. En mooi om samen te zoeken naar de zin van het Bijbelgedeelte. Een ander had weer iets anders erover gelezen en wees weer op iets wat ik niet erin gezien had. Acht geven op het Woord, de eerste stap in dat bewaren.

De tweede stap is bewaken. Want dat Woord is zo kostbaar, er wordt op geloerd. Door de vorst de duisternis. Net als op een diamanttransport. Dat wordt overvallen op weg van de mijn naar de bewaarplaats. Het Woord dat uit de Bijbel, uit de preek komt, op zondag moet naar de maandag toe, de zaterdag toe. Maar ook dat transport wordt aangevallen. Satan probeert wat om het weg te roven. Bewaak het! Schrijf bijv op waar over gepreekt is, verteld is. Zet het in je mobiel met wat punten en trefwoorden. En elke dag sla je het even op. Erover praten is ook een prima middel om te bewaren. In je huwelijk, in het gezin, thuis of op de koffiegroep. Altijd even over de preek. Als je daar niet jong mee begint, ja dan wordt dat later in je huwelijk ook niks en in je gezin. Herhaling is een prima middel om te bewaren voor diefstal. Je leest het Bijbelstukje van preek of vereniging of catechisatie nog eens aan tafel of voor jezelf thuis. Je leest na de catechismusprek eens een preek over diezelfde zondag uit een catechismusverklaring. Die hebben we toch wel?

Die geven we onze getrouwde kinderen toch wel? Of je koopt hem zelf? Het Woord bewaken tegen diefstal en vergeetachtigheid. En je merkt: het woord gaat jou vasthouden en vastgrijpen. Je gebed vullen. Om telkens te bidden: HEERE, maak uw Woord waar. Geef me zicht op uw lijdzaamheid en leer mij lijdzaamheid. Dag in dag uit.

De derde stap is het Woord doorgeven. Bewaren door doorgeven. Ja, denk eens aan zo'n diamanttransport. Als één persoon heel de diamantschat bij zich heeft, kan hij zomaar in één keer gestolen worden. Als je die schat verdeelt in porties en 10 personen elk diamanten meegeeft dan is de kans veel kleiner dat de schat helemaal verloren gaat. Over hoe meer mensen je het verdeelt hoe veiliger het is. Zo ook met het Woord. Als ik het Woord voor mezelf houd en ik sterf, dan is het Woord in mijn hart weg. Dan gaat het met mij het graf in. Maar als ik het verdeel, uitdeel aan anderen, dan blijft dat Woord ook als ik wegval. Anderen dragen het verder, de generaties door, de eeuwen door. En als ik het Woord uitdeel blijft het even groot. Geef het Woord door. In gezin en in de klas. Op de club en de zondagschool. Zodat het Woord in steeds meer harten meegedragen wordt. De duivel steeds meer werk krijgt om zoveel mensen te moeten aanvallen. Geef het Woord door. Van Jezus' lijdzaamheid. Onthoud maar die twee kanten daarvan: wat Jezus heeft, gedaan heeft voor zondaren. En wat Jezus geeft, geeft in zondaren. Dus wat Jezus deed voor zondaren en wat Hij doet in zondaren. Die twee kanten altijd maar weer. Het werk van Jezus voor zondaren en in zondaren. Geef het door, deel het uit. Zo wordt het Woord bewaard.

Acht geven op, bewaken tegen diefstal en vergeetachtigheid en doorgeven. Dan merk je wel: dat Woord bewaren is een zaak van gebed. Dat is niet zo simpel als een Bijbel in een kast leggen en daar bewaren. In je hart bewaren is zaak van gebed. Gebed om verlangen om honger. Gebed om waakzaamheid en om genade. Die opdracht tot bewaren maakt je biddend, voor de kerkdienst, voor de catechisatie, voor de kring. En dat bidden leert je bewaren.

Kan Jezus dat van Waarder in 2014 zeggen? Gij hebt Mijn Woord bewaard? Of geldt het anders onder ons? Persoonlijk in de gezinnen en in de gemeente. Wordt het Woord wel gelezen en gehoord, maar geen acht op gegeven? Thuis niet: je laat je ogen snel over de regels gaan en hup, gauw naar school. En 's avonds vallen je ogen dicht. Aan tafel raffelt één iemand het af, anderen kijken een beetje uit het raam. Gauw danken en opschieten jongens. En in de kerk dwaal je heerlijk en graag overal heen en de sociale media vind je interessanter dan de preek. Je geeft geen acht op het Woord. Je praat wat met elkaar erdoorheen.

En je bewaakt het niet. Je laat vogels wegpikken. Heel de zondag gaat over andere dingen, lees je, kijk je andere dingen, op de koffiegroep

of familiebezoek spoelt er van alles overheen, en op zondag ben je nog met je sociale media bezig zodat je 's avonds niet meer weten zou waar het ook over ging in de kerk.

En doorgeven? Geen tijd voor in het gezin om voor te lezen uit en over de Bijbel of de kerkgeschiedenis. Geen tijd, geen zin om club te geven of iets anders te doen.

Moet Jezus zeggen: Mijn Woord wordt in Waarder niet bewaard! Door jou niet, in het gezin niet, in de gemeente nauwelijks. Jaar in jaar uit. Als je net zo veel en net zulke aandacht zou hebben voor je vrouw of vriendin als je voor het Woord hebt, zou ze daar gelukkig mee zijn? Zou Jezus er dan gelukkig mee zijn als je zo met Zijn Woord omgaat?

3 de zegen op het Woord

Waarom is dat zo belangrijk dan? Waarom is het zo belangrijk hoe we omgaan met het Woord van Jezus' lijdzaamheid? Of we dat Woord bewaren in ons hart of niet? Omdat Jezus het bewaren van het Woord zegent. En daar is alles aan gelegen. Kijk maar naar Filadelfia. Want ze had kleine kracht. Het was een kleine gemeente. Weinig financiële middelen, geen gemeenteleden die vooraanstaande posities hadden in de gemeenteraad of bedrijfsleven. Ze leken een beetje op Gideon toen hij geroepen werd. De kleinste familie van de stam, het kleinste huis van de familie. Zo kun je je voelen: kleine kracht, steeds meer in de samenleving, teruggedrongen, geweigerd uit belangrijke posities. Zo kun je je voelen: ik heb niet zo'n gave om te vertellen, om iets over te brengen. Maar daar hangt het niet van af. Het hangt er vanaf of Jezus het zegent. Al heb je de perfecte verteltechniek, hangen kinderen aan je lippen, heb je ervaring met het leiden van een kring, kun je dure catechisatiemethodes aanschaffen, als Jezus het niet zegent is er geen vrucht. McCheyne zei: God zegent niet zozeer grote gaven, als grote godsvrucht. Daar hangt het van af: van de zegen van Jezus. En Hij zegent allen die Zijn Woord bewaren. En dat kan Hij, mag Hij doen, want Hij heeft de sleutel Davids om te openen en te sluiten.

Dat was de functie van de schatmeester destijds. Jesaja 22. Sebna en Eljakim. Mensen gesteld over het huis van David. Aan wie David en zijn opvolgers het beheer over het paleis hadden toevertrouwd. Een beetje zoals Jozef was bij Potifar en als onderkoning. Zo'n schatmeester die bepaalde wie er iets kreeg uit het paleis. Uit de voorraad voedsel of geld of schatten. Hij opende de voorraadschuur of hij sloot toe. En die man die bepaalde ook of iemand bij de koning mocht komen, op audientie. Of dat een lagere ambtenaar het ook wel af kon in zijn geval. Dus of iemand toegelaten werd tot de troon of niet. Die volmacht heeft Jezus gekregen van Zijn Vader. Hij deelt schatten uit op aarde. Aan wie Hij wil. Nu aan

degenen die Zijn Woord bewaren. Hen deelt Hij schatten uit. Van Zijn Geest. Die geeft Hij een geopende deur. Die kreeg Paulus ook vaak: een geopende deur. Dat betekent gelegenheid om het Woord te brengen en te spreken. Er gaat een deur open en je kunt binnenkomen met het Woord. Je ontvangt er ook vrijmoedigheid en woorden voor. Want dat kun je niet altijd doen. Je kunt niet te pas en te onpas erover beginnen met je kinderen, met je collega's. En je hebt ook zo vaak niet de vrijmoedigheid en de woorden. Maar wie Mijn Woord bewaart geef Ik een geopende deur: gelegenheid in je gezin, op je werk. Vrijmoedigheid om te getuigen en te waarschuwen. Jezus opent en niemand kan sluiten. En Hij opent harten om ervoor te buigen, ingewonnen te worden. Zij zullen komen en aanbidden.

En ook zal Ik u bewaren in het vuur van verzoeking. Ik deel van Mijn Geest uit en u zult trouw blijven. Standvastig, persoonlijk en als gemeente blijven bestaan in geloof want Ik zal u bewaren in verzoeking. Geen bedreiging, geen onchristelijke omgeving zal u kunnen terugdringen of doen verloochenen. De student die standvastig blijft temidden van evolutietheorie. De bouwvakker die blijft bidden en danken in de kantine. De gemeente die van kind tot kind wordt uitgebreid en blijft bestaan. Als Jezus deuren opent, dan is er zegen!

Wat een aanmoediging: bewaar het Woord en Jezus opent deuren. Naar anderen toe. Hij opent deuren en deelt Zijn Geest uit Die bewaart in verzoeking.

En wie Jezus Woord niet bewaart die komt voor gesloten deuren. Geen gelegenheid en geen vrijmoedigheid om te getuigen of te waarschuwen. Als er gelegenheid is, heb je de vrijmoedigheid niet en laat je het weer voorbijgaan. Jezus sluit en wie zal openen? En in verzoeking verloochen je Zijn Naam. Al direct als je bidden of danken moet voor het eten in een seculiere omgeving. Je durft niet en je laat het achterwege. Laat staan als er groter verzoeken komen zoals ttv Daniel of zoals in Irak en Syrië. Als Jezus sluit en niet uitdeelt van Zijn Geest, dan valt het stil. En Hij sluit voor ieder die Zijn Woord niet bewaart.

Er is nog een aspect aan dat openen en sluiten. De toegang verlenen tot de troon. Dat gebeurt in het gebed: dan vraag je toegang tot Gods troon. Dat gebeurt in het sterven. Dan gaat de ziel op tot God en tot Zijn rechterstoel. En dan is het Jezus Die bepaalt of de deur opengaat of dichtblijft. En waar hangt dat vanaf? Of iemand Zijn Woord bewaard heeft. Want dat is het bewijs van de liefde tot Hem. Als iemand het water veel waard is in de woestijn zal hij die fles bewaren. Als hij die fles weggooit en vergeet dan kan het water hem weinig schelen. Zoals Jezus Zelf zegt in Johannes 14:23 Zo iemand Mij liefheeft, Die zal Mijn Woord bewaren. Dus dat is het bewijs of dat bewijst het tegendeel. Als je zegt:

Jezus ik heb U lief. Ik zong zo graag: God heb ik lief of mijn Jezus ik hou van U. Maar Jezus zegt: Ik geloof er niks van. U bewaarde Mij Woord niet. U zegt en zong het wel, maar het kan niet waar, niet echt zijn. En Jezus sluit. Geen toegang tot de troon der heerlijkheid, geen toegang tot het hemels paleis. Buiten. Je had ook nooit toegang gehad ook in dit leven. Je had wel handen gevouwen en ogen gesloten, maar nooit God ontmoet, nooit toegelaten tot het Vaderhart van God. En als Jezus sluit, niemand opent.

Maar als iemand bekleet en bevuild aan de poort komt. Maar je het Jezus lief. En Jezus zegt: dat klopt: want je hebt Mijn Woord bewaard. Mijn Woord was je lief. Met vallen en opstaan, maar het was je lief. Hij opent de hemelpoort, het paleis des Vaders. Gaat in. Treedt binnen. Trouwens, dat gaf Hij hier ook al: in het gebed die open toegang bij tijden. Die toegang tot Gods Vaderhart. Dat naderen tot God en Hem ontmoeten in verwondering en aanbidding, verootmoediging en lofprijzing. Jezus opent en niemand sluit.

Voor wie Zijn Woord bewaard. Winterseizoen 2014. Zal hervormd Waarder, zal u, zal jij Zijn Woord bewaren?

Amen